

Arbeidsongeschiktheidsuitkeringen 1987–2003

Harrie Hartman en Annelies Boerdam

In de periode 1987 tot en met 2003 zijn er ondanks vele wetswijzigingen 177 duizend arbeidsongeschiktheidsuitkeringen bijgekomen. De Wet verbetering Poortwachter en andere toekomstige wijzigingen lijken ervoor te gaan zorgen dat het aantal arbeidsongeschikten toch gaat afnemen. In de afgelopen zes jaar zijn er vooral meer vrouwen in de WAO terecht gekomen en zijn er meer gedeeltelijke arbeidsongeschikten bijgekomen. Ook is het aandeel WAO-uitkeringen naar aanleiding van psychische klachten toegenomen.

1. Inleiding

Het aantal arbeidsongeschiktheidsuitkeringen lag eind 2003 op 982 duizend. Sinds de stelselherziening sociale zekerheid in 1987 zijn er ongeveer 177 duizend arbeidsongeschiktheidsuitkeringen bijgekomen. De reeks van nieuwe en veranderde wet- en regelgeving die sinds 1987 is ingevoerd, heeft aan de stijging van het aantal arbeidsongeschiktheidsuitkeringen niet veel kunnen veranderen; het aantal van 1 miljoen arbeidsongeschikten kwam steeds weer in beeld. De Wet verbetering Poortwachter van april 2002 en de aankomende herkeuringsronde ter voorbereiding van een nieuw stelsel van arbeidsongeschiktheidsregelingen in 2006, zullen naar verwachting meer invloed hebben op het aantal arbeidsongeschikten.

In dit artikel staat in paragraaf 2 een overzicht van de ontwikkeling van de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen vanaf 1987 tot en met 2003 met de belangrijkste wetswijzigingen. In paragraaf 3 wordt de ontwikkeling van de afgelopen zes jaar van de WAO-, Wajong- en WAZ-uitkeringen beschreven naar geslacht en leeftijd en enkele uitkeringskenmerken, zoals mate van arbeidsongeschiktheid en diagnose voor arbeidsongeschiktheid.

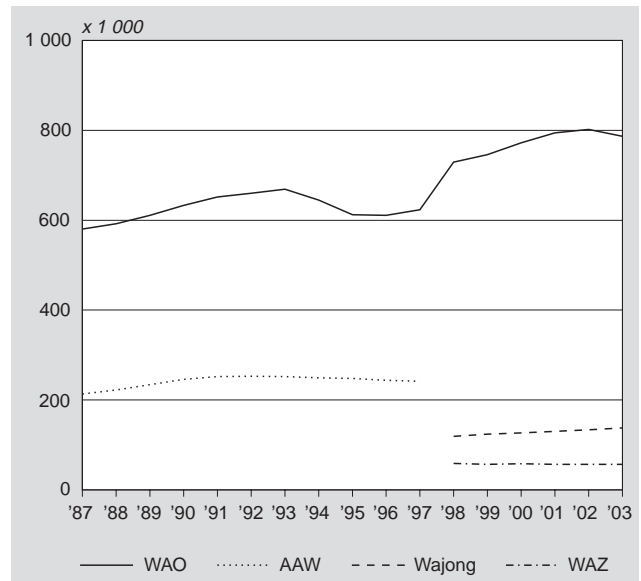
2. Arbeidsongeschiktheid 1987–2003

2.1 Ondanks vele wetswijzigingen toch bijna 1 miljoen arbeidsongeschikten

Het aantal arbeidsongeschiktheidsuitkeringen is tussen 1987 en 2003 opgelopen van 805 duizend naar 982 duizend. Dat is een stijging van 177 duizend. Het aantal van 982 duizend arbeidsongeschikten bestond eind 2003 uit 787 duizend WAO-uitkeringen, 138 duizend uitkeringen aan jonggehandicapten (Wajong) en 57 duizend uitkeringen aan arbeidsongeschikte zelfstandigen (WAZ).

Er is in de periode 1987–2003 het nodige veranderd in de wet- en regelgeving rond arbeidsongeschiktheid. In de grafiek is het aantal arbeidsongeschiktheidsuitkeringen te zien vanaf 1987, het moment waarop net de stelselherziening sociale zekerheid had plaatsgevonden. Deze stelselherziening had vooral vereenvoudiging van regelgeving tot doel.

1. Arbeidsongeschiktheidsuitkeringen

Naast het invoeren van een nieuwe werkloosheidswet, was er een ingrijpende wijziging in de WAO. Bij het beoordelen van de mate van arbeidsongeschiktheid mag geen rekening meer worden gehouden met de vraag of iemand de arbeid die hij theoretisch nog zou kunnen verrichten ook werkelijk kan verkrijgen, de zogenaamde verdiscontering van werkloosheid in de WAO-uitkering.

Een aantal maatregelen om het arbeidsongeschiktheidsvolume terug te dringen zijn per 1 maart 1992 van kracht geworden. Deze maatregelen hadden vooral tot doel om de instroom te belemmeren en de uitstroom te bevorderen. Naast een aantal wijzigingen in de Ziektewet (ZW) werd er een bonus/malussysteem ingevoerd. Dat systeem houdt in dat de werkgever die een arbeidsongeschikte in dienst neemt, recht krijgt op een beloning (bonus) en de werkgever wiens werknemer recht krijgt op een arbeidsongeschiktheidsuitkering of een verhoging daarvan, een boete verschuldigd is (malus).

Sinds 1987 zijn er twee momenten geweest waarbij het aantal uitkeringen is gedaald. De eerste vond plaats in 1994 en 1995, vlak na de invoering van de wet terugdringing beroep op de arbeidsongeschiktheidsregelingen (wet TBA) en de wet terugdringing ziekteverzuim (wet TZ). De TBA ging in op 1 augustus 1993 en bracht één van de meest ingrijpende veranderingen sinds het ontstaan van de WAO in 1967. Het begrip passende arbeid werd gewijzigd in algemeen geaccepteerde arbeid. Recht op een volledige arbeidsongeschiktheidsuitkering is daarmee feitelijk vrijwel voorbehouden aan mensen die volledig arbeidsongeschikt zijn. Verder werd de duur van de loongerelateerde uitkering beperkt tot een van de leeftijd afhankelijke periode, gevolgd door een vervolguitering. Dit betekende dat

het uitgekeerde bedrag na verloop van tijd verlaagd werd van 70% van het laatst verdiende loon naar een lagere vervoluitkering. Hiermee werd het karakter van de WAO wezenlijk veranderd. De wet TZ ging in op 1 januari 1994 met het doel het ziekteverzuim en het aantal toetredingen in de WAO terug te dringen. Dit was de eerste stap om te komen tot een periode waarover de werkgever bij ziekte het loon moest doorbetalen. De werkgever werd verplicht om tijdens de eerste zes weken van ziekte 70% van het loon door te betalen (voor kleine werkgevers was dat twee weken). Per 1 maart 1996, bij de Wet uitbreiding loondoorbetalingsverplichting bij ziekte (WULBZ), is de loondoorbetalingsverplichting verlengd tot 1 jaar.

Vanaf 1997 nam het aantal arbeidsongeschiktheidsuitkeringen weer toe ondanks een aantal wettelijke maatregelen. Met ingang van 1998 is de WAO van toepassing geworden op het overheidspersoneel. Tot die tijd had een arbeidsongeschikte ambtenaar een AAW-uitkering aanvuld met invaliditeitspensioen van het ABP. In 1998 is bovendien de Wet premiedifferentiatie en marktwerking bij arbeidsongeschiktheidsverzekeringen (PEMBA) ingevoerd. Werkgevers betalen sinds PEMBA de WAO-premie in twee delen. De basispremie en de gedifferentieerde premie. Het doel van deze wet is om werkgevers te stimuleren ziekteverzuim en arbeidsongeschiktheid binnen hun bedrijf zoveel mogelijk te voorkomen of te beperken en mensen met een arbeidsongeschiktheidsuitkering meer kansen te bieden op werk. Leidende gedachte hierbij is om voortaan de werkgevers met een hoger arbeidsongeschiktheidsrisico ook een hogere premie te laten betalen. Gelijktijdig met de invoering van de nieuwe financiering van de WAO is de volksverzekering AAW opgeheven. Voor zelfstandigen, jonggehandicapten en studerende, die tot dan toe een AAW-uitkering hadden, zijn twee afzonderlijke wettelijke regelingen in het leven geroepen: de Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen (WAZ) en de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten (Wajong).

Pas in 2003 was weer een daling van het aantal arbeidsongeschikten merkbaar. De invoering van de Wet verbetering Poortwachter op 1 april 2002 heeft hier invloed op gehad. De Wet verbetering Poortwachter heeft voornamelijk tot doel om de instroom in de WAO te verminderen. Zieke werknemers en hun werkgevers zijn nu meer zélf verantwoordelijk voor de reïntegratie. In 2003 is ook het ziekteverzuim van werknemers gedaald, deels door de Wet verbetering Poortwachter, maar ook door de heersende laagconjunctuur en de inzet van arbo-diensten. Een lager ziekteverzuim zal ook leiden tot een lagere instroom in de WAO.

2.2 Daling arbeidsongeschikten door toekomstige wetswijzigingen?

Ook in 2004 zijn er maatregelen ingegaan die het beroep op de arbeidsongeschiktheidsregelingen moeten terugdringen. Zo zijn werkgevers sinds 1 januari 2004 verplicht arbeidsongeschikte werknemers twee jaar lang zeventig procent van het laatst verdiende loon door te betalen, in plaats van één jaar. Pas daarna kan een arbeidsongeschikte werknemer in aanmerking komen voor een WAO-uitkering. Deze maatregel is alleen van toepassing op personen die vanaf

1 januari 2004 ziek zijn geworden en zal leiden tot een lagere instroom in de WAO.

Per 1 oktober 2004 start het Uitkeringsinstituut Werknemersverzekeringen (UWV) met een strengere herkeuring van 450 duizend arbeidsongeschikten. Het gaat dan om alle arbeidsongeschikten die op 1 juli 2004 jonger waren dan 55 jaar en om degene die niet al waren vrijgesteld van eerdere herkeuring rondes. Deze herkeuring rondes moet op 1 april 2007 zijn afgerond. Het UWV verwacht dat hiermee rond de 110 duizend WAO-ers hun uitkering geheel of gedeeltelijk verliezen. Bovendien is de verwachting dat dit vooral de mensen met psychische klachten gaat treffen en parttimers, waaronder veel vrouwen. Deze herkeuring is ter voorbereiding op een nieuw stelsel van arbeidsongeschiktheidsregelingen dat het kabinet met ingang van 1 januari 2006 wil laten ingaan. Degene die hun uitkering (deels) verliezen, moeten zelf voor hun inkomen zorgen. Mogelijk kunnen zij vanuit hun arbeidsverleden nog aanspraak maken op WW. Komt het huishoudinkomen onder het bestaansminimum, kan er bijstand aangevraagd worden. Vanuit beide regelingen, WW en bijstand, geldt een sollicitatieplicht.

Het kabinet heeft een wetsvoorstel ingediend om per 1 januari 2006 de WAO te vervangen door de WIA, de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen. Met financiële prikkels worden werkgevers en werknemers gestimuleerd er alles aan te doen om gedeeltelijk arbeidsongeschikten aan het werk te helpen of te houden. Tegelijkertijd is er inkomensbescherming voor mensen die echt niet meer kunnen werken. Voor bestaande gevallen blijft de WAO van kracht. De wet legt de nadruk op wat mensen nog wel kunnen in plaats van wat zij niet meer kunnen. De wet bestaat uit twee delen: de Regeling werkhervatting gedeeltelijk arbeidsongeschikten (WGA) en de Regeling inkomensvoorziening volledig arbeidsongeschikten (IVA). Alleen mensen die volledig en duurzaam arbeidsongeschikt zijn, en waarbij werkhervatting niet aan de orde is, kunnen straks een beroep doen op de IVA. Mensen die niet duurzaam en/of niet volledig arbeidsongeschikt zijn, vallen onder de WGA-regeling. Hun uitkeringsbedrag is dan zodanig dat het altijd lonend is om (meer) te werken.

3. WAO-, Wajong- en WAZ-uitkeringen 1998–2003

3.1 Vooral meer vrouwen in de WAO

De toename van het aantal WAO-uitkeringen van de laatste zes jaar is volledig toe te schrijven aan een toename bij de vrouwen. Terwijl het aantal uitkeringen aan mannen licht daalde naar 426 duizend, nam het aantal WAO-uitkeringen aan vrouwen toe van 272 duizend begin 1998 tot 361 duizend eind 2003. De arbeidsdeelname van vrouwen is de afgelopen decennia toegenomen en daarmee ook de kans om in de WAO te komen. De vrouwelijke beroepsbevolking nam in de periode 1998–2003 met 14 procent toe, de mannelijke met 4%. Maar dat is niet de enige reden tot meer vrouwen in de WAO, want ook gerelateerd aan de beroepsbevolking zijn er verschillen tussen mannen en vrouwen. Bij vrouwen steeg namelijk het aantal WAO-uitkeringen ten opzichte van de beroepsbevolking van 10 pro-

cent in 1998 naar 12 procent in 2003, terwijl dit bij mannen de afgelopen zes jaar constant bleef op 10 procent.

De instroom van vrouwen in de WAO lag de afgelopen zes jaar hoger dan die van mannen. In het piekjaar 2001, lag de instroom bij vrouwen op 55 duizend WAO-uitkeringen en bij mannen op 46 duizend. Gerelateerd aan de beroepsbevolking is het verschil tussen mannen en vrouwen nog iets groter. Bij de mannen was de instroom van WAO-uitkeringen ten opzichte van de beroepsbevolking de afgelopen zes jaar ongeveer 1 procent; bij vrouwen was dat 1,8 procent. Bij beide groepen nam de instroom vanaf 2002 af. Bij de vrouwen naar 1,6 procent ten opzichte van de beroepsbevolking in 2002 en 1,1 procent in 2003. Bij de mannen daalde de instroom wat minder, waardoor het verschil tussen mannen en vrouwen afgelopen jaar kleiner is geworden.

Naast het feit dat de afgelopen zes jaar meer vrouwen de WAO zijn ingestroomd, lag de uitstroom uit de WAO bij vrouwen juist lager. Het verschil tussen mannen en vrouwen wordt echter wel kleiner. Mannen hebben een veel grotere uitstroom uit de WAO vanwege het bereiken van de 65-jarige leeftijd. Vanaf dat moment maken zij gebruik van hun (AOW) pensioen. Bij vrouwen komt uitstroom in verband met het bereiken van de leeftijd van 65 jaar minder vaak voor, omdat de leeftijdsopbouw van vrouwen in de WAO behoorlijk verschilt van die van de mannen. In 2003 kwam bij de mannen de helft van de WAO-uitkeringen voor rekening van de leeftijdsgroep 55 tot en met 64 jaar. Bij vrouwen was dat eenderde. Ook hier speelt mee dat de arbeidsdeelname van vrouwen pas in de laatste decennia op gang is gekomen. Als de uitstroom gerelateerd wordt aan het aantal WAO-uitkeringen op het einde van het jaar ervoor, stromen vrouwen net zoveel uit als mannen. Bij beide groepen lag de uitstroom de laatste jaren op ongeveer 10 procent van het aantal uitkeringen op het einde van het jaar ervoor.

In de afgelopen zes jaar is bij mannen het aantal WAO-uitkeringen alleen toegenomen bij de 55–64-jarigen en wel met 3,5 procent. In de overige leeftijdsgroepen nam het

aantal WAO-uitkeringen af. Bij vrouwen nam het aantal WAO-uitkeringen daarentegen toe in alle leeftijdsgroepen boven de 25 jaar. Bij de 25–34-jarige vrouwen nam het aantal uitkeringen toe met 18 procent. Onder de 35–44-jarigen was dat zelfs 33 procent. Ook bij vrouwen van boven de 55 jaar was de toename met 29 procent fors. Dit heeft te maken met de ontwikkeling van de beroepsbevolking, want gerelateerd aan die beroepsbevolking ziet het beeld er anders uit. Onder de 55 plussers is bij vrouwen en bij mannen het aantal WAO-uitkeringen ten opzichte van de beroepsbevolking juist afgenomen. Bij de mannen van 63 procent in 1998 naar 42 procent in 2003. Bij vrouwen van 81 procent naar 55 procent. Het aantal WAO-uitkeringen ten opzichte van de beroepsbevolking ligt in elke leeftijdsgroep bij vrouwen hoger dan bij mannen.

3.2 Aandeel gedeeltelijk arbeidsongeschikten neemt toe

Volledige arbeidsongeschiktheid komt vaker voor dan gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid. Iemand wordt volledig arbeidsongeschikt verklaard als die voor 80 procent of meer is afgekeurd. Bij mannen had ruim 60 procent van de WAO-uitkeringen betrekking op volledige arbeidsongeschiktheid. Bij vrouwen was dat ongeveer 75 procent. In de periode 1998–2003 is er wel een verschuiving geweest en nam het aandeel van volledige arbeidsongeschiktheid af. Bij mannen is het aandeel volledig afgekeurden gedaald van 66 procent in 1998 tot 62 procent in 2003. Bij vrouwen daalde het van 78 procent naar 73 procent volledige arbeidsongeschiktheid in 2003.

In de periode 1998–2003 heeft er ook een kleine verschuiving plaats gevonden van diagnose voor arbeidsongeschiktheid. In 1998 vormden ziekten van het botspiersstelsel met 32 procent de grootste categorie binnen de WAO-uitkeringen. Bijna net zo groot was de categorie psychische aandoeningen en gedragsstoornissen. De derde categorie was in 1998 met 17 procent de algemene en endocriene ziekten. In 2003 kwamen psychische aandoeningen en gedragsstoornissen het meest voor als diagnose van de WAO-uitkering, 35 procent. Het aandeel van ziek-

Staat 1
WAO-uitkeringen op het einde van het jaar en de in- en uitstroom

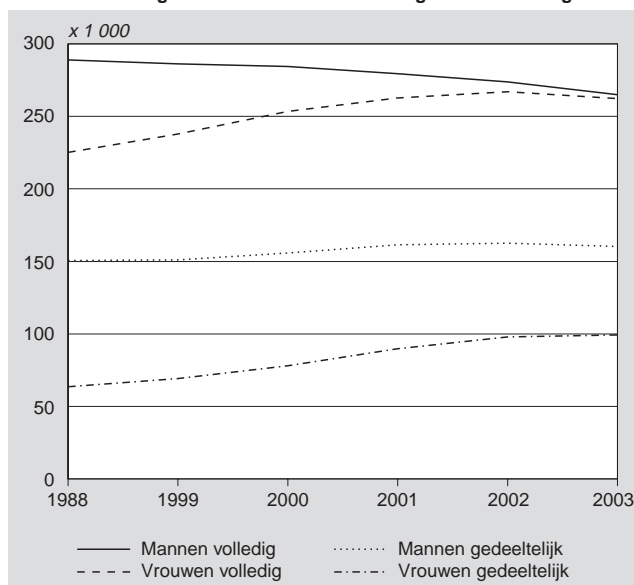
	WAO-uitkeringen, 31 december		Instroom WAO-uitkeringen		Uitstroom WAO-uitkeringen	
	Totaal	In % van de beroepsbevolking	Totaal	In % van de beroepsbevolking	Totaal	In % van aantal WAO-uitkeringen op het einde van het jaar ervoor
	<i>abs.</i>	%	<i>abs.</i>	%	<i>abs.</i>	%
Mannen						
1998	439 940	10	44 510	1,1	46 490	8
1999	438 500	10	43 600	1,0	45 440	10
2000	440 720	10	44 600	1,0	46 190	11
2001	441 140	10	45 830	1,1	46 840	11
2002	436 680	10	40 110	0,9	44 460	10
2003	425 660	10	32 760	0,8	44 550	10
Vrouwen						
1998	288 760	10	47 910	1,7	31 070	9
1999	307 140	11	50 420	1,8	32 240	11
2000	331 270	11	53 360	1,8	33 100	11
2001	352 500	12	55 450	1,9	34 520	10
2002	364 810	12	48 930	1,6	35 530	10
2003	361 400	12	34 720	1,1	36 990	10

Staat 2
WAO-uitkeringen in procenten van de beroepsbevolking ¹⁾

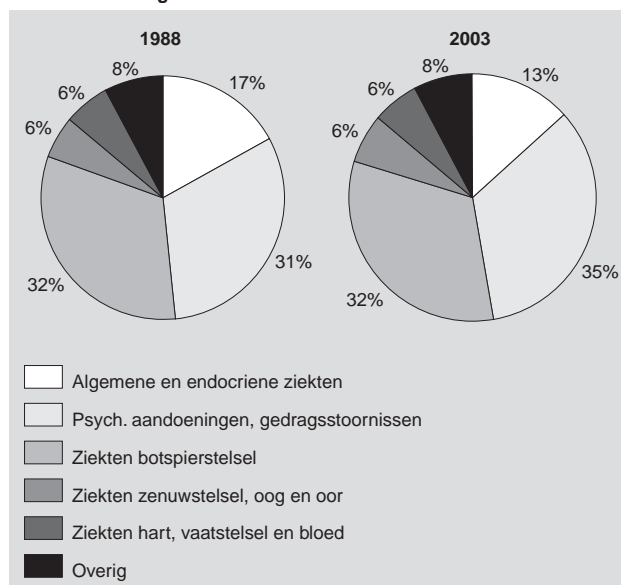
	1998	1999	2000	2001	2002	2003
Mannen						
15 tot 25 jaar	0	0	0	0	0	0
25 tot 35 jaar	2	2	2	2	2	2
35 tot 44 jaar	5	5	5	5	5	5
45 tot 54 jaar	15	14	14	13	13	12
55 tot 64 jaar	63	58	53	51	45	42
Vrouwen						
15 tot 25 jaar	1	1	1	1	1	1
25 tot 35 jaar	4	4	5	5	5	5
35 tot 44 jaar	8	8	9	9	9	9
45 tot 54 jaar	16	16	17	17	16	15
55 tot 64 jaar	81	73	65	65	59	55

¹⁾ WAO-uitkeringen betreft het aantal op het einde van het jaar, beroepsbevolking is een jaargemiddelde.

2. WAO-uitkeringen naar mate van arbeidsongeschiktheid en geslacht

3. WAO-uitkeringen

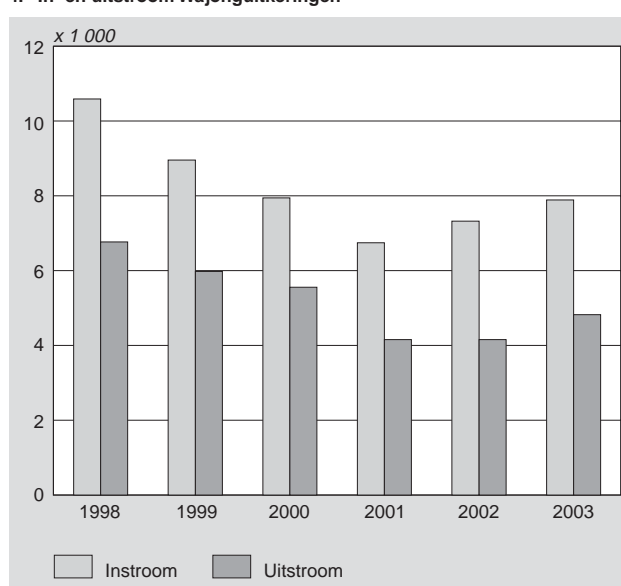
ten van botspierstelsel bleef op 32 procent, net als in 1998. De categorie algemene en endocriene ziekten kwam daarentegen minder vaak voor, namelijk in 13 procent van de gevallen. Bij vrouwen waren psychische aandoeningen en gedragsstoornissen de afgelopen zes jaar de meest voorkomende diagnose van arbeidsongeschiktheid. Bij mannen kwamen ziekten van het botspierstelsel het meest voor.

ten. Deze herziening zal echter weinig invloed hebben, bij de Wajong is nu al vrijwel iedereen duurzaam en volledig arbeidsongeschikt.

3.3 Bijna altijd volledig arbeidsongeschikt in de Wajong

De Wajong is een arbeidsongeschiktheidsvoorziening voor jonggehandicapten. Eind 2003 waren er 138 duizend uitkeringen, waarvan 76 duizend uitgekeerd aan mannen en 62 duizend aan vrouwen. Het zijn voornamelijk volledig arbeidsongeschikten, slechts 2 procent is gedeeltelijk afgekeurd. Van 1998 tot en met 2001 nam de instroom in deze regeling af. Vanaf 2002 neemt de instroom echter weer toe. De uitstroom uit de Wajong regeling lag de afgelopen zes jaar altijd lager dan de instroom. Dit komt omdat uitstroom vanwege het bereiken van 65-jarige leeftijd nog weinig voorkomt en herstel niet vaak plaatsvindt; de Wajong-uitkering is meestal een levenslange uitkering. Net als bij de WAO wordt in de toekomst de toegang tot de Wajong beperkt tot duurzaam en volledig arbeidsongeschikt-

4. In- en uitstroom Wajonguitkeringen

3.4 Vooral mannen en ouderen in de WAZ

De Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen (WAZ) was tot 1 augustus 2004 een verplichte verzekering voor zelfstandigen, beroepsbeoefenaren, directeuren-groo-aandeelhouders en meewerkende echtgenoten tegen de financiële gevolgen van arbeidsongeschiktheid. Het aantal WAZ-uitkeringen lag eind 2003 op 57 duizend. Hiervan namen mannen er 39 duizend voor hun rekening en vrouwen 18 duizend. Naast het feit dat het veel meer mannen zijn dan vrouwen die gebruik maken van de WAZ, zijn het vooral ook meer ouderen. Een kwart van de WAZ-uitkeringen is in 2003 uitgekeerd aan mensen van 45 tot 55 jaar en 63 procent aan mensen van 55 tot 65 jaar.

De WAZ is met ingang van 1 augustus 2004 afgeschaft. Verzekerden die voor die datum arbeidsongeschikt zijn geworden, kunnen nog in aanmerking komen voor een uitkering. Bestaande WAZ-uitkeringen blijven doorlopen. Dat betekent dat de instroom in de WAZ gaat stoppen en de aantallen WAZ-uitkeringen langzaam zullen teruglopen tot nul. In de afgelopen zes jaar lag de instroom in de WAZ nog gemiddeld op ruim 8,5 duizend uitkeringen per jaar. Het alternatief voor de WAZ is een particuliere verzekering tegen langdurige arbeidsongeschiktheid. Startende zelfstandigen die eerder werknemer waren, kunnen zich al geruime tijd voor een beperkte periode vrijwillig verzekeren voor WAO.

Technische toelichting

De gegevens over de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen worden vanaf januari 1998 maandelijks ontleend aan de uitkeringsadministratie, in eerste instantie van de uitvoeringsinstellingen sociale zekerheid (uvi's) en sinds 1 januari 2002 van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV). Omdat het een uitkeringsregistratie betreft, wordt de hele populatie waargenomen.

In dit artikel komen de volgende wetten aan de orde:

WAO	Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekeringen
Wajong	Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten
WAZ	Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen
AAW	Algemene Arbeidsongeschiktheidswet

Afhankelijk van de arbeidsmarktsituatie voor de intreding van de volledige of gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid kan aanspraak bestaan op één of meer arbeidsongeschiktheidsuitkeringen. Er is dan sprake van samenloop van uit-

keringen. Het gaat hierbij om enkele duizendtallen. Bij een dergelijke samenloop zijn van elke uitkering de gegevens opgenomen. De uitkomsten geven dus geen informatie over het aantal mensen dat een of meer uitkeringen ontvangt, maar wel over het aantal arbeidsongeschiktheidsuitkeringen en de bijbehorende kenmerken van de uitkering of uitkeringsontvanger.

De gepubliceerde aantallen zijn inclusief nuluitkeringen. Nuluitkeringen zijn uitkeringen die niet tot uitbetaling komen door korting op de uitkering, sanctie of schorsing. Ultimo 2003 waren er ongeveer 45 duizend nuluitkeringen. Korting op de uitkering leidend tot een nuluitkering wordt veroorzaakt doordat men voldoende inkomsten uit arbeid of een andere sociale zekerheidsuitkering heeft. Een sanctie kan worden opgelegd omdat men niet voldoet aan de voorschriften op grond waarvan voortzetting van de uitkering afhankelijk is. Een dergelijke sanctie wordt opgelegd in het kader van de Wet Boeten, Maatregelen en Terug- en invordering sociale zekerheid (wet BMTI). Een uitkering kan worden geschorst of opgeschort als het uitvoeringinstituut werknemersverzekeringen aanwijzingen heeft dat aan het recht op een uitkering kan worden getwijfeld.

De gegevens over de beroepsbevolking zijn afkomstig van de Enquête Beroepsbevolking (EBB) van het CBS. De EBB is een steekproefonderzoek onder personen die in Nederland wonen. Jaarlijks worden een op de honderd inwoners van Nederland geïnterviewd.

Literatuur

De Kleine gids voor de Nederlandse sociale zekerheid 2004.2, ZZW Informatiecentrum Kluwer Deventer.

Kluwers Sociaal Zakboek, Kluwer Deventer.

Kroniek voor de sociale verzekeringen 2003, Uitvoering Werknemersverzekeringen, Amsterdam.

PS Actua, Actualiteiten Periodiek sociale verzekering, sociale voorzieningen en arbeidsrecht, Kluwer Deventer.

Sociale Nota 2004, als onderdeel van de rijksbegroting van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, Den Haag, pagina 82.

Geraadpleegde websites:

'Voorstel Wet WIA gaat huidige WAO vervangen', 10 september 2004, zie www.regering.nl/actueel/nieuwsarchief/2004
www.uwv.nl